ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 3 KATOWICE, DNIA 31 STYCZNIA 1946

Poz. **TREŚĆ:** Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

40.
DEKRET
z dnia 29 września 1945 r.
o zmianie i uzupełnieniu przepisów o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 305 z dnia 15 grudnia 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrecie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 września 1935 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 423) wprowadza się następujące zmiany:

Art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. (1) W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ogłaszać należy:

1) akty ustawodawcze,
2) umowy z innymi państwami,
3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów i Ministrów, wydane celem wykonania aktów ustawodawczych i z powołaniem się na nie,
4) oświadczenia rządowe, stwierdzające spełnienie się warunków, od których zależy moc obowiązująca umów

z innymi państwami, oraz oświadczenia rządowe o przystąpieniu państw obcych do umów zawartych przez Rzeczpospolitą Polską i o dokonanych ratyfikacjach".

Art. 2. W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ogłaszać należy:

1) rozporządzenia wykonawcze Prezydenta Krajowej Rady Narodowej i Prezydium Krajowej Rady Narodowej,

2) obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości o utracie mocy obowiązującej dekretów bądź wskutek nie przedłożenia ich na najbliższym plenarnym posiedzeniu Krajowej Rady Narodowej bądź też wskutek odmowy zatwierdzenia ich przez Krajową Radę Narodową (art. 1 pkt. c ustawy z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy — Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3).

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 7 maja 1945 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski

41
DEKRET
z dnia 30 października 1945 r.
o zmianie ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 307 z dnia 15 grudnia 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 96 i Nr 34, poz. 203) wprowadza się zmiany następujące:

Po art. 25 zamieszcza się poniższe artykuły w brzmieniu:

„Art. 25[1]. (1) Ponadto zarówno na cele reformy rolnej jak i osadnictwa może być przejęty, poza podpadającymi pod działanie dekretów wskazanych w artykule poprzedzającym, wszelki pozostały, a wymieniony w art. 16 majątek, zwolniony orzeczeniem sądu spod zajęcia, dozoru i zarządu, jeżeli majątek ten został w terminie do dnia 1 sierpnia 1945 r. faktycznie rozparcelowany lub przydzielony na cele osadnictwa.

(2) Jeżeli przed dniem 1 sierpnia 1945 r. określony w ustępie (1) majątek został wydzierżawiony lub oddany w najem, wydanie tego majątku osobie zrehabilitowanej w myśl art. 16 może nastąpić dopiero po upływie terminu dzierżawy lub najmu. Prawo do otrzymania czynszu z tytułu dzierżawy lub najmu przysługuje osobie zrehabilitowanej dopiero od daty uprawomocnienia się postanowienia, uwzględniającego wniosek o rehabilitację.

Art. 25[2]. Przejęcie w myśl art. 25[1] nieruchomości ziemskich nastąpi na podstawie zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, nieruchomości miejskich — na podstawie zarządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej, przedsiębiorstw przemysłowych — na podstawie zarządzenia Ministra Przemysłu, przedsiębiorstw handlowych — na podstawie zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu, a ruchomości — na podstawie zarządzenia Ministra Skarbu.

Art. 25[3]. Przejęty w myśl artykułów poprzedzających majątek przechodzi na własność Skarbu Państwa, przy czym nieruchomości ziemskie przekazane będą przez Skarb Państwa Państwowemu Funduszowi Ziemi w myśl przepisów dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej w brzmieniu obwieszczenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 stycznia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 13).

Art. 25[4]. (1) Właścicielom, których nieruchomości ziemskie czy miejskie zostały przejęte w myśl art. 25[1], przysługuje prawo otrzymania tytułem ekwiwalentu nieruchomości ziemskiej czy miejskiej o równej wartości i jakości.

(2) Oszacowanie majątków, wymienionych w art. (1), nastąpi na podstawie instrukcji, którą wyda Minister Rolnictwa i Reform Rolnych co do nieruchomości ziemskich i Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej — co do nieruchomości miejskich.

(3) Obciążenia nieruchomości, przejętych w myśl art. 25[1], ujawnione w księgach hipotecznych (gruntowych), zostają przeniesione z prawem pierwszeństwa hipotecznego na nieruchomości, które będą przyznane tytułem ekwiwalentu.

Art. 25[5]. (1) Właścicielom, których przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe albo ruchomości zostały przejęte w myśl art. 25[1], przysługuje prawo otrzymania tytułem odszkodowania równowartości pieniężnej przejętego majątku.

(2) Zasady i tryb oszacowania wymienionych w ust. (1) rodzajów majątku określi instrukcja, którą wydadzą Ministrowie: Przemysłu, Aprowizacji i Handlu oraz Skarbu."

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej, Skarbu, Przemysłu oraz Aprowizacji i Handlu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
wz. Prezes Rady Ministrów: Władysław Gomułka
wz. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Bieniek
Minister Administracji Publicznej: Władysław Kiernik
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
Minister Przemysłu: Hilary Minc
Minister Aprowizacji i Handlu: Jerzy Sztachelski

42
DEKRET
z dnia 30 października 1945 r.
o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r. o należnościach za sporządzenie protestu.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 306 z dnia 15 grudnia 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r. o należnościach za sporządzenie protestu (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 381) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Wysokość opłat za sporządzenie protestu przez notariusza ustali Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości oraz Poczt i Telegrafów".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Skarbu oraz Poczt i Telegrafów.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
Minister Poczt i Telegrafów: Tadeusz Kapeliński

43
DEKRET
z dnia 13 listopada 1945 r.
o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego „Film Polski".

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 308 z dnia 15 grudnia 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą „Film Polski", zwane w dalszych artykułach w skróceniu przedsiębiorstwem.

Art. 2. Siedzibą władz naczelnych przedsiębiorstwa jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 3. (1) Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest:

1. zakładanie i prowadzenie wytwórni taśmy filmowej i papierów fotograficznych,
2. zakładanie i prowadzenie wytwórni filmów,
3. sprzedaż i wynajem filmów polskich w kraju i za granicą oraz kupno i wynajem filmów zagranicznych dla kraju,
4. zakładanie i prowadzenie wytwórni sprzętu kinotechnicznego,
5. zakładanie i prowadzenie teatrów świetlnych oraz publiczne wyświetlanie filmów.

(2) Ponadto do zadań przedsiębiorstwa należy:

1. stosowanie filmu jako środka informacji, wychowania społecznego oraz upowszechnienia oświaty i kultury,
2. szerzenie kultury filmowej w społeczeństwie,
3. współpraca z ośrodkami kinematografii za granicą oraz
4. kształcenie fachowców filmowych.

Art. 4. (1) Działalność określoną w art. 3 ust. (1) pkt 1 i 3 przedsiębiorstwo wykonuje na prawach wyłączności.

(2) Poza przedsiębiorstwem „Film Polski" mogą zakładać i prowadzić teatry świetlne oraz publicznie wyświetlać filmy związki samorządu terytorialnego, organizacje polityczne, związki zawodowe, instytucje społeczne i kulturalno-oświatowe.

(3) Koncesji (ust. 2) udziela Minister Informacji i Propagandy.

Art. 5. Przedsiębiorstwo jest osobą prawną, prowadzoną według zasad handlowych z uwzględnieniem potrzeb Państwa i interesu społecznego na podstawie rocznych budżetów i planów finansowo-gospodarczych, które podlegają zatwierdzeniu Ministra Informacji i Propagandy w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 6. Przedsiębiorstwo użytkuje i zarządza majątkiem nieruchomym oddanym mu protokolarnie przez Skarb Państwa. Przedsiębiorstwo może nabywać majątek nieruchomy na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swym użytkowaniu. Majątek ruchomy przedsiębiorstwa wyodrębnia się protokolarnie z ogólnego majątku Skarbu Państwa i przekazuje przedsiębiorstwu na własność. Przedsiębiorstwo może we własnym imieniu nabywać i zbywać majątek ruchomy, tudzież zaciągać zobowiązania.

Art. 7. Przedsiębiorstwo ma prawo dokonywania krótko- i długoterminowych operacyj kredytowych, przy czym te ostatnie wymagają zgody Ministra Skarbu. Długoterminowe operacje, które mają obciążać majątek nieruchomy, mogą być dokonywane na podstawie upoważnień ustawowych.

Art. 8. Za zobowiązania zaciągnięte przez przedsiębiorstwo, niezależnie od odpowiedzialności przedsiębiorstwa jego majątkiem, jest odpowiedzialny Skarb Państwa do wysokości wartości całego majątku nieruchomego, użytkowanego i zarządzanego przez przedsiębiorstwo, o ile stanowi on własność Skarbu Państwa.

Art. 9. Bilans, rachunek strat i zysków oraz podział czystego zysku przedsiębiorstwa zatwierdza Minister Informacji i Propagandy w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Bilans oraz rachunek strat i zysków należy przedłożyć do zatwierdzenia w ciągu trzech miesięcy po ukończeniu roku operacyjnego. Rok operacyjny przedsiębiorstwa odpowiada rokowi budżetowemu Państwa.

Art. 10. Przedsiębiorstwo opłaca wszystkie podatki państwowe oraz samorządowe, które obowiązują przedsiębiorstwa prywatne.

Art. 11. Zwierzchni nadzór nad działalnością przedsiębiorstwa sprawuje Minister Informacji i Propagandy, działający w zakresie tranzakcji z za granicą w porozumieniu z Ministrem Żeglugi i Handlu Zagranicznego. Prawo kontroli w zakresie finansowym służy również Ministrowi Skarbu.

Art. 12. Na czele przedsiębiorstwa stoi dyrektor naczelny, który sprawuje ogólne kierownictwo przedsiębiorstwem, reprezentuje je na zewnątrz i jest odpowiedzialny za jego prowadzenie. Dyrektora naczelnego i jego zastępców powołuje i zwalnia Minister Informacji i Propagandy. Dyrektor naczelny i jego zastępcy nie są urzędnikami państwowymi.

Art. 13. Dla wykonywania nadzoru nad działalnością przedsiębiorstwa powołuje się radę nadzorczą. Rada nadzorcza składa się z przewodniczącego i dziesięciu członków. Przewodniczącego powołuje i zwalnia Minister Informacji i Propagandy; członków, po jednym, mianują Ministrowie: Obrony Narodowej, Administracji Publicznej, Skarbu, Oświaty, Przemysłu, Kultury i Sztuki, Żeglugi i Handlu Zagranicznego, Odbudowy, Spraw Zagranicznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 14. Dla sprawowania kontroli nad prawidłowością gospodarki finansowej przedsiębiorstwa powołuje się komisję rewizyjną, złożoną z przewodniczącego i dwóch członków, których powołuje i zwalnia Minister Informacji i Propagandy w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 15. Przewodniczący oraz członkowie rady nadzorczej i komisji rewizyjnej otrzymują za udział w posiedzeniach diety z funduszów przedsiębiorstwa w wysokości ustalonej przez Ministra Informacji i Propagandy w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 16. Dla nadawania ogólnego kierunku programowego działalności przedsiębiorstwa powołuje się Radę Filmową, złożoną z przedstawicieli nauki, literatury i sztuki, organizacji społecznych i politycznych oraz związków samorządowych.

Art. 17. Dla wykonywania zadań przedsiębiorstwa określonych w art. 3 ust. (2) tworzy się w ramach organizacyjnych przedsiębiorstwa Instytut Filmowy.

Art. 18. Organizację i zakres działania Rady Filmowej oraz Instytutu Filmowego, tryb powoływania ich członków, zakres działania i uprawnień rady nadzorczej i komisji rewizyjnej, tudzież zasady przyjmowania i zwalniania pracowników przedsiębiorstwa określi statut organizacyjny, zatwierdzony uchwałą Rady Ministrów na wniosek Ministra Informacji i Propagandy w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 19. W postępowaniu sądowym i sądowo-administracyjnym zastępuje przedsiębiorstwo Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach ogólnie obowiązujących przepisów o działalności Prokuratorii.

Art. 20. (1) Osoby fizyczne i prawne, które są właścicielami, sprawują zarząd lub posiadają na terenie Rzeczypospolitej Polskiej:

1. wytwórnie wymienione w art. 3 ust. (1) pkt 1,
2. aparatury do wyświetlania filmów, z wyjątkiem aparatów amatorskich na wąską taśmę poniżej 35 mm szerokości,
3. surowce i półfabrykaty służące do wyrobu taśmy filmowej,
4. taśmy filmowe naświetlone i nienaświetlone,
5. budynki i sale o przeważającym charakterze teatrów świetlnych,

obowiązane są w ciągu dni trzydziestu od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu zgłosić przedsiębiorstwu cały wymieniony w niniejszym artykule majątek, składając jednocześnie jego szczegółowy opis.

(2) Obowiązek zgłoszenia dotyczy również osób fizycznych i prawnych, które po dniu wejścia w życie niniejszego dekretu staną się właścicielami, zarządcami lub posiadaczami majątku wymienionego w ust. (1) z tym, że trzydziestodniowy termin zgłoszenia biegnie od dnia nabycia własności, objęcia zarządu lub posiadania majątku.

(3) Obowiązek zgłoszenia nie dotyczy majątku już zarządzanego lub użytkowanego przez Państwo.

Art. 21. (1) Osoby wymienione w art. 20 z wyjątkiem tych, które uzyskają koncesję w trybie art. 4 ust. (2), obowiązane są na żądanie przedsiębiorstwa zgłoszony majątek sprzedać albo też wynająć lub wydzierżawić przedsiębiorstwu.

(2) Sprzedaży, wynajęciu lub wydzierżawieniu (ust. 1) ulegają te tylko budynki lub sale, które mają przeważający charakter teatrów świetlnych.

(3) W braku porozumienia co do charakteru budynku lub sali oraz co do warunków umowy wymienionej w ust. (1) spór rozstrzyga komisja rozjemcza.

(4) Orzeczenie komisji rozjemczej jest ostateczne i ma skutki prawne prawomocnego wyroku sądowego.

(5) Skład i tryb postępowania komisji rozjemczej oraz zasady, na jakich komisja rozjemcza będzie dokonywała szacunku i ustalała inne warunki umowy, określi Minister Informacji i Propagandy w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Administracji Publicznej, Przemysłu, Odbudowy oraz Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 22. Likwidacja przedsiębiorstwa następuje na podstawie uchwały Rady Ministrów, przy czym cały jego majątek przechodzi na własność Skarbu Państwa. Szczegółowe przepisy dotyczące likwidacji wyda Minister Informacji i Propagandy w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 23. Kto wbrew przepisowi art. 4 zakłada i prowadzi wytwórnie taśmy filmowej, zakłada i prowadzi teatry świetlne oraz publicznie wyświetla filmy, sprzedaje, nabywa lub wynajmuje filmy polskie w kraju i za granicą albo sprzedaje, nabywa lub wynajmuje filmy zagraniczne w kraju, podlega karze aresztu do roku i grzywny albo jednej z tych kar. Sąd orzeka nadto przepadek wymienionych przedmiotów.

Art. 24. Kto nie dopełni obowiązku wskazanego w art. 20 niniejszego dekretu podlega karze aresztu do sześciu miesięcy i grzywny albo jednej z tych kar. Sąd może orzec nadto przepadek majątku podlegającego zgłoszeniu.

Art. 25. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Informacji i Propagandy w porozumieniu z innymi interesowanymi Ministrami.

Art. 26. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc wszelkie przepisy w przedmiotach unormowanych niniejszym dekretem.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Informacji i Propagandy: Stefan Matuszewski
w/z. Minister Obrony Narodowej: Marian Spychalski
w/z. Minister Administracji Publicznej:
Aleksander Żaruk-Michalski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
w/z. Minister Oświaty: Bronisław Biedowicz
Minister Przemysłu: Hilary Minc
Minister Kultury i Sztuki: Władysław Kowalski
Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:
Stefan Jędrychowski
Minister Odbudowy: Michał Kaczorowski
w/z. Minister Spraw Zagranicznych:
Zygmunt Modzelewski
w/z. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
Stanisław Bieniek

44

DEKRET

z dnia 30 listopada 1945 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 334 z dnia 28 grudnia 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384), zmienionym ustawą z dnia 25 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 63) wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 25 ust. (1) zdanie drugie słowa „nie przekraczającej 15 000 zł" zastępuje się słowami „nie przekraczającej 100 000 zł":

2. art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Art. 74. (1) Opłata przy zgłoszeniu wynalazku do opatentowania (art. 36) wynosi 400 zł.

(2) Opłaty roczne wynoszą:
za rok pierwszy 500 zł,
za rok drugi 700 zł,
za rok trzeci 1000 zł,
za rok czwarty 1200 zł,
za rok piąty 1500 zł,
za rok szósty 2000 zł,
za rok siódmy 2500 zł,
za rok ósmy 3000 zł,
za rok dziewiąty 4000 zł,
za rok dziesiąty 5000 zł,
za rok jedenasty 6000 zł,
za rok dwunasty 7000 zł,
za rok trzynasty 8000 zł,
za rok czternasty 9000 zł,
za rok piętnasty 10.000 zł.

(3) Za udzielenie patentu dodatkowego należy się oprócz opłaty przy zgłoszeniu jednorazowa opłata 500 zł zamiast opłat rocznych. Odtąd patent staje się samoistnym, pobiera się od niego zwykłe opłaty roczne, przewidziane od patentu głównego":

3. art. 76 otrzymuje brzmienie:

„Art. 76. Od wniosków o wpisanie do rejestru zmian, dotyczących osoby właściciela patentu lub jego zastępcy oraz zmian odnoszących się do praw rzeczowych i praw używaczy uiszcza się opłatę po zł 200; za odwołania od uchwał wydziału zgłoszeń — po zł 300; za wnioski i skargi do wydziału spraw spornych i za odwołanie od jego orzeczeń oraz od uchwał wydziału kontroli wykonywania wynalazków — po zł 600.";

4. art. 77 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Zgłaszający, który przedstawi dowód niezamożności, będzie zwolniony od opłaty przy zgłoszeniu (art. 74 ust. (1)), nadto może uzyskać według uznania Prezesa Urzędu Patentowego zwłokę w uiszczeniu opłat rocznych na pierwsze trzy lata, po czym może być zwolniony od tych opłat, jeżeli patent po upływie trzeciego roku zgaśnie z powodu nieuiszczenia czwartej opłaty.";

5. w art. 111 ust. (1) zdanie drugie słowa „nie przekraczającej 10 000 zł" zastępuje się słowami „nie przekraczającej 80 000 zł";

6. art. 160 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Opłata za zgłoszenie wzoru użytkowego lub łączne zgłoszenie wzorów zdobniczych do 10 (art. 120) wynosi 150 zł. Opłata za pierwszy okres ochrony (1, 2 i 3 rok) wynosi przy wzorach użytkowych 400 zł, zaś przy wzorach zdobniczych — 250 zł. Opłata za drugi okres ochrony (4, 5 i 6 rok) wynosi przy wzorach użytkowych 1000 zł, zaś przy wzorach zdobniczych — 500 zł. Opłata za trzeci okres ochrony (7, 8, 9 i 10 rok) wynosi przy wzorach użytkowych 2000 zł, zaś przy wzorach zdobniczych — 1000 zł.";

7. art. 161 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Jednakowoż można uiścić opłatę w ciągu sześciu miesięcy po terminie płatności z grzywną w wysokości 5% przy opłacie w pierwszym miesiącu, 10% w drugim, 15% — w trzecim, 20% — w czwartym, 25% — w piątym i 30% w szóstym";

8. art. 162 otrzymuje brzmienie:

„Art. 162. Od wniosków o wpisanie do rejestru zmian, dotyczących osoby właściciela wzoru lub jego zastępcy oraz zmian odnoszących się do praw rzeczowych i praw używaczy uiszcza się opłatę po 200 zł; za odwołania od uchwał wydziału zgłoszeń — po 300 zł; za wnioski i skargi do wydziału spraw

spornych i za odwołania od jego orzeczeń oraz od uchwał wydziału kontroli wykonywania wynalazków — po 600 zł.";

9. art. 163 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Zgłaszający, który przedstawi dowód niezamożności, będzie zwolniony od opłaty za zgłoszenie wzoru użytkowego lub łączne zgłoszenie wzorów zdobniczych do 10 (art. 160 ust. (1)), nadto może uzyskać według uznania Prezesa Urzędu Patentowego zwłokę w uiszczeniu opłaty za pierwszy okres, po czym może być zwolniony od tej opłaty, jeżeli prawo po upływie pierwszego okresu zgaśnie z powodu nieuiszczenia opłaty za drugi okres.";

10. w art. 188 ust. (1) zdanie drugie słowa „nie przekraczającej 15 000 zł" zastępuje się słowami „nie przekraczającej 100 000 zł";

11. art. 213 otrzymuje brzmienie:

„Art. 213. (1) Opłata przy zgłoszeniu znaku towarowego wynosi 100 zł

(2) Nadto zgłaszający po otrzymaniu zawiadomienia wydziału zgłoszeń, iż znak nadaje się do rejestracji, winien oprócz kwoty, odpowiadającej kosztom rejestracji w „Wiadomościach Urzędu Patentowego", uiścić jako należność za korzystanie z dziesięcioletniej ochrony każdego znaku 600 zł i za każdą klasę towarową 140 zł.

(3) Za każdy dalszy dziesięcioletni okres ochrony znaku należy się opłata 900 zł i za każdą klasę towarową 200 zł.

(4) Za znaki związkowe (art. 221) wszystkie opłaty obowiązują w wysokości podwójnej.";

12. art. 215 otrzymuje brzmienie:

„Art. 215. Od wniosków o wpisanie do rejestru zmian, dotyczących właściciela znaku albo jego zastępcy oraz zmian odnoszących się do praw rzeczowych i praw używaczy, uiszcza się opłatę po zł 200: za odwołania od uchwał wydziału zgłoszeń — po 300 zł: za wnioski i skargi do wydziału spraw spornych i za odwołania od jego orzeczeń — po zł 600.":

13. w art. 233 ust. (1) słowa „sędziowie sądów: okręgowego i apelacyjnego w Warszawie" zastępuje się słowami „sędziowie sądu okręgowego i sądu apelacyjnego, w których okręgu znajduje się siedziba Urzędu Patentowego.";

14. w art. 237 ust. (3) słowa „w kwocie 15 zł" zastępuje się słowami „w kwocie 80 zł.";

15. w art. 238 dodaje się ustępy (2) i (3) o brzmieniu:

„(2) W razie uchybienia terminów i okresów oznaczonych w rozporządzeniu niniejszym bez winy strony z powodu przeszkód nie do przezwyciężenia może ona w terminie zawitym dwumiesięcznym od ustania przeszkody prosić Urząd Patentowy o przywrócenie terminu. Równocześnie należy dopełnić czynności, która miała być w terminie wykonana.

(3) Prośbę o przywrócenie terminu rozstrzyga ten wydział Urzędu Patentowego, wobec którego czynność miała być dopełniona. Od decyzji wydziału w tym przedmiocie niema odwołania.":

16. dotychczasowy ustęp (2) art. 238 staje się ustępem (4);

17. w art. 240 ust. (2) zdanie drugie słowa „podlega opłacie 250 zł" zastępuje się słowami „podlega opłacie 2000 zł.";

18. w art. 243 ust. (2) słowa „sędzia sądu okręgowego w Warszawie" zastępuje się słowami „sędzia sądu okręgowego, w którego okręgu znajduje się siedziba Urzędu Patentowego".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Przemysłu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Przemysłu: Hilary Minc
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

45
DEKRET
z dnia 4 grudnia 1945 r.
o nadaniu Narodowemu Bankowi Polskiemu uprawnień w zakresie obrotu pieniężnego z zagranicą.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 335 z dnia 28. grudnia 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Przenosi się na Narodowy Bank Polski uprawnienia Banku Polskiego, ustalone dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. z r. 1938 Nr 86, poz. 584), w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 549), oraz wydanymi na podstawie tego dekretu rozporządzeniami.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

46
DEKRET
z dnia 4 grudnia 1945 r.
o należnościach ławników za udział w posiedzeniach sądowych oraz o karach porządkowych na ławników.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 336 z dnia 28. grudnia 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. (1) Ławnicy zamieszkali w siedzibie sądu otrzymują za udział w posiedzeniach sądowych zwrot utraconego dziennego zarobku, a zamiejscowi otrzymują ponadto diety oraz zwrot kosztów przejazdu do sądu i z powrotem.

(2) Wysokość jak również zasady ustalania i wypłacania diet oraz podlegających zwrotowi zarobków i kosztów przejazdu określi rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 2. (1) Ławnicy, którzy bez usprawiedliwionych powodów nie stawiają się na posiedzenia sądowe lub też przychodzą z opóźnieniem podlegają karze porządkowej do wysokości 2.000 zł oraz obowiązani są do zwrotu wynikłych stąd kosztów sądowych.

(2) Kary porządkowe na ławników nakłada kierownik sądu, w którym ławnik pełni swe czynności urzędowe. Kierownik tego sądu orzeka również o wysokości kosztów sądowych podlegających zwrotowi przez ławników.

(3) Ławnik w terminie 7-dniowym od dnia zawiadomienia go o ukaraniu może złożyć usprawiedliwienie. W przypadku należytego usprawiedliwienia kierownik sądu zwolni ławnika od nałożonej na niego kary i obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

(4) Od orzeczeń kierownika sądu, służy w terminie 14-dniowym od dnia doręczenia ławnikowi odpisu orzeczenia, nieuwzględniającego usprawiedliwienia ławnika, odwołanie do kierownika sądu bezpośrednio przełożonego nad sądem, w którym ławnik pełni swe czynności urzędowe. Orzeczenia zapadłe na skutek odwołania są ostateczne. Jeżeli sąd, w którym ławnik pełni swe czynności urzędowe, nie podlega żadnemu wyższemu

sądowi, o ukaraniu ławnika i o zwrocie kosztów sądowych orzeka ostatecznie kierownik tego sądu.

Art. 3. Przepisy niniejszego dekretu mają zastosowanie do ławników i zastępców ławników wszelkich sądów tak powszechnych jak i szczególnych z wyjątkiem ławników sądów pracy i sądów okręgowych, działających w charakterze instancji odwoławczej od sądów pracy, sądów ubezpieczeń społecznych oraz wszelkich sądów administracyjnych.

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

47

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Sm. II. 1/b/4 Katowice, dnia 29 grudnia 1945 r.

OKÓLNIK Nr 303/45

w sprawie interpretacji art. 34 dekretu z dnia 23. 11. 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74).

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast wydzielonych województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Według przepisu art. 34 dekretu P. K. W. N. z dnia 23 listopada 1944 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) wybory członków organów wykonawczych rad narodowych są tajne.

Z uwagi na to, że omawiany przepis mieści się w rozdziale III dekretu, dotyczącym organów wykonawczych samorządu miejskiego i gminnego, jeden z wydziałów powiatowych zwrócił się z zapytaniem czy przepis ten odnosi się również do organów wykonawczych innych rad narodowych, a w szczególności do organów wykonawczych rad powiatowych.

Na zapytanie to Ministerstwo Administracji Publicznej pismem z dnia 15 grudnia 1945 r. L. dz. III. S. 18246/45 wyjaśniło, że art. 34 powołanego wyżej dekretu jest wyrazem zasadniczej intencji ustawodawcy i dlatego powinien być w swej wykładni zgeneralizowany. Wskazuje na to brzmienie omawianego przepisu, ustawodawca bowiem mówi ogólnie o wyborach członków organów wykonawczych rad narodowych. Aczkolwiek przeto art. 34 zamieszczony jest w części III dekretu dotyczącej organów wykonawczych samorządu miejskiego i gminnego, to jednak ma on zastosowanie i do pozostałych organów wykonawczych samorządu terytorialnego, t. j. do wydziałów wojewódzkich i powiatowych.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. *Ziętek,* Wicewojewoda

48

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. BG. 1 — 56/45. Katowice, dnia 3 stycznia 1946 r.

OKÓLNIK Nr 302/45.

w sprawie zwrotu list płatniczych i miesięcznych wykazów pracowników.

Okólnikiem Nr 150/45 z dnia 16 lipca 1945 r. zarządziłem zwrot list płatniczych bezzwłocznie po dokonanej wypłacie a najpóźniej w 10 dni po terminie płatności należności. Stwierdziłem, że nie wszystkie urzędy stosują powyższy przepis. Stwierdziłem nadto, że ciągle jeszcze likwiduje się w Urzędzie Wojewódzkim uposażenia pracownikom, którzy już dawno opuścili służbę.

W związku powyższym zarządzam, co następuje:

1) Postanowienia cytowanego wyżej okólnika w sprawie wypłat z list płatniczych (w szczególności pkt. 5 i 6) muszą być bezwzględnie w wyznaczonych terminach wykonywane. Listy płatnicze należy zwracać w kopertach bez jakichkolwiek pism towarzyszących. Koperty należy adresować na Wydział Budżetowo-Gospodarczy — Oddział II. Niewypłacone w terminie przepisanym pobory wzgl. inne należności, należy zwrócić w terminie określonym w pkt. 5 i 6 cyt. na wstępie okólnika do Kasy Skarbowej i deklarować na *wznowienie kredytu* części, działu, paragrafu zaznaczonego na liście płatniczej (patrz pkt. 6 cyt. okólnika).

2) W wypadku stwierdzenia samowolnego opuszczenia służby przez pracownika, należy sprawdzić bezzwłocznie, czy pracownik odpracował wzgl. zwrócił nadebrane pobory służbowe — do rąk płatnika wzgl. wpłacił je do Kasy Skarbowej na wznowienie kredytu. Jeżeli pracownik nie oddał niesłusznie pobranego uposażenia wzgl. jego części, wówczas należy wezwać go do natychmiastowego zwrotu tegoż i donieść o tym bezzwłocznie Urzędowi Wojew. — Oddział Personalny, podając równocześnie dokładny adres dłużnika.

3) Celem uniknięcia zbędnych asygnowań uposażeń dla osób już niepracujących, zarządzam przedkładanie Oddziałowi II Wydziału Budż.-Gosp. Urzędu Wojew. Śl.-Dąbr. w nieprzekraczalnym terminie *do dnia 15 każdego miesiąca* wykazów pracowników urzędu, którym przysługuje uposażenie na miesiąc następny. Wykaz winien obejmować nazwisko i imię, grupę uposażenia, kredyt z którego jest opłacany oraz referat, w którym pracownik pracuje. Wykaz winien podpisywać kierownik urzędu, kierownik oddziału wzgl. referatu ogólnego oraz referent rachunkowo-gospodarczy urzędu.

Wykaz winien być podzielony na 3 działy obejmujące:

a) pracowników, którym należy asygnować pobory na miesiąc następny. W grupie tej podać również pracowników przeniesionych z innych urzędów, podstawę przeniesienia, skąd i z jakim terminem przeniesiony i kiedy objął służbę;

b) pracowników, którym należy wstrzymać dalszą wypłatę uposażenia. W grupie tej podać również pracowników przeniesionych do służby do innych urzędów, podstawę przeniesienia, nowe miejsce służbowe oraz kiedy pracownik odszedł wzgl. opuścił służbę;

c) oraz pracowników, którzy nie otrzymali jeszcze dekretów przyjęcia i którym jeszcze uposażenia nie ustalono i nie wypłacono. Do tej grupy pracowników należy sprawdzić, czy wszystkie formalności, wymagane przez Oddz. Personalny zostały już załatwione. W szczególności podać datę rozpoczęcia pracy, jeżeli pracownik nie posiada dekretu (umowy) — na jakiej podstawie podjął pracę, datę złożenia w Oddziale Personalnym wymaganych dokumentów (arkusz ewidencyjny-dokumenty osobiste i t. p.), w końcu datę i liczbę doniesienia kierownictwa urzędu o zgłoszeniu się do służby pracownika i podjęciu przez niego pracy.

Nieprzestrzeganie postanowień niniejszego okólnika oraz okólnika cytowanego na wstępie spowoduje wstrzymanie wypłaty uposażenia na miesiąc następny wzgl. innych należności pracownikom całego urzędu do chwili przedłożenia brakujących list płatniczych, wykazu wzgl. do chwili wykonania zarządzenia dotyczącego uzupełnienia tychże list płatniczych, wykazów i t. p.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. *Ziętek,* Wicewojewoda

49

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Pomiarów
Nr Pom. A. M. 1/3/45 Katowice, 15. XII. 1945.

w sprawie inwentaryzacji bibliotek technicznych i planów fotogrametrycznych.

Starostwa powiatowe (Pow. Ref. Pomiarów) Starostwa Grodzkie i Ob. Kierownicy miejskich biur pomiarowych w obrębie Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego.

Wydział Pomiarów Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego w Katowicach zarządza przeprowadzenie

inwetaryzacji znajdujących się na terenie powiatów zabezpieczonych bibliotek technicznych, oraz wszystkich fotoplanów i fotomap wykonanych czy to przez władze okupacyjne czy też polskie.

Odpisy inwentaryzacji należy przesłać do Wydziału Pomiarów w terminie do 15. 1. 1946 r.

Równocześnie podaje się spis wydawnictw, które w razie odnalezienia należy niezwłocznie dostarczyć do Wydziału Pomiarów.

1. I. M. Eder — Rezepte u. Tabellen 19 Auflage
2. L. Dawid — Photographisches Praktikum 10 Aufl.
3. H. Nauman — Das Auge Meiner Kamera
4. Windisch — Neue Photoschule
5. I. M. Eder — Band I Teil 4 Die Photographischen Objektive, Band I, Teil 2 Photochemie
6. Dr. P. Hatschek — Optik für den Praktiker
7. Die Preussische Landvermessung Hauptdreiecke Neue Folge I, II, III Teil, Berlin, Verlag: Reichsamt für Landesaufnahmen
8. Baltz: Entwicklungsverfahren zum Ausgleichen geodätisches Netze nach Methode der kleinsten Quadrate Berlin 1923 Veröfl. der preuss. Geodät. Institut Neue Folge Nr. 90.
9. Baltz: Substitutionsverfahren zum Ausgleichen grosser Dreiecknetze in einem Guss nach der Methode der kleinsten Quadrate. Potsdam 1938 Neue Folge Nr. 108. —

Za Wojewodę:
(—) inż. Grzyb Stanisław, z-ca Nacz. Wydz.

50

MINISTERSTWO ADMINISTR. PUBLICZNEJ
Nr III. S. 18074/45 Warszawa, 5. XII. 1945.

PISMO OKÓLNE
w sprawie zadłużania się związków samorządowych w K. K. O.

Do Obywateli Wojewodów (wszystkich).

Pismem okólnym (p. 7) z dnia 7 sierpnia 1945 r. L. dz. III. S. 10459/45 Ministerstwo Administracji Publicznej zwróciło uwagę Obywateli Wojewodów na niedopuszczalność zadłużenia się związków założycielskich w Komunalnych Kasach Oszczędności z przekroczeniem postanowień art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o Komunalnych Kasach Oszczędności z dnia 24. X. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 95 poz. 860) i art. 23 rozporządzenia wykonawczego z dnia 16 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 20 poz. 174) oraz bez uzyskania na to zgody władz naczelnych.

Tymczasem na podstawie otrzymanych wiadomości Ministerstwo Administracji Publicznej stwierdziło, że związki samorządowe nie stosują się do tego zarządzenia Ministerstwa Administracji Publicznej i zaciągają pożyczki w K. K. O. z pogwałceniem powyżej naprowadzonych przepisów prawnych, przyczym, niektórzy Ob. Ob. Wojewodowie wywierają pewnego rodzaju presję na organa K. K. O. w kierunku niedozwolonego kredytowania związków samorządu terytorialnego.

Tego rodzaju postępowanie ze strony związków samorządowych i niektórych Ob. Ob. Wojewodów jest niedopuszczalne i w przyszłości nie może mieć miejsca.

Komunalne Kasy Oszczędności bowiem muszą spełniać te zadania, dla których powołane zostały do życia.

Mianowicie zgodnie z postanowieniami art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o Komunalnych Kasach Oszczędności, celem tych Kas jest z jednej strony krzewienie w najszerszych masach ludności zmysłu oszczędnościowego i gromadzenie oszczędności w swoich Kasach, a z drugiej strony udostępnienie kredytu tymże masom ludności.

Kredytowanie więc przez K. K. O. związków samorządowych pozbawia te Kasy płynnych funduszów obrotowych na cele, którym K. K. O. mają służyć, a tym samym czyni z tych kas instytucje nieżywotne, pozbawione wpływu na kształtowanie się życia gospodarczego na terenach ich działalności. Stan taki niezawodnie podierwie zaufanie ludności do K. K. O. co ujemnie musiałoby się odbić na wkładach oszczędnościowych, których gromadzenie jest głównym zadaniem K. K. O.

Z tego założenia wychodząc Ministerstwo Skarbu nie uchylając postanowień art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o Komunalnych Kasach Oszczędności stanęło na stanowisku, że w dobie obecnej, kiedy K. K. O. znajdują się w stadium odbudowy, należy unikać kredytowania przez te Kasy związków samorządowych i we wskazaniach swych dla instytucyj kredytowych zawartych w piśmie z dnia 29 sierpnia 1945 r. Nr D. II. 35806/4726/5/45 uzależniło udzielanie przez K. K. O. kredytów dla związków samorządowych i przedsiębiorstw tych związków od każdorazowego zezwolenia Ministerstwa Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Administracji Publicznej.

Zgodnie z wytycznymi Ministerstwa Skarbu instytucją powołaną do kredytowania związków samorządu terytorialnego i ich przedsiębiorstw w formie kredytów krótkoterminowych jest Bank Komunalny, a do czasu jego zorganizowania Polski Bank Komunalny, oraz Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, każdy na terenach wyznaczonych im przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej.

Treść niniejszego pisma okólnego należy podać do wiadomości i ścisłego stosowania się związkom samorządu terytorialnego na terenach administrowanych przez Ob. Ob. Wojewodów.

Dyrektor Departamentu:
(—) Załęski

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Samorządowy
Nr Sm. III. 6/68 Katowice, 18. XII. 1945.

Do Ob. Starostów i Prezydentów Miast (wszystkich)

Odpis powyższego pisma okólnego przesyłam do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Za Wojewodę:
(—) Tomanek. Kier. Oddz. Finans.

51

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
INW/b/OK/968'45/ST/KG
122/45 Warszawa, dnia 4 kwietnia 1945 r.

w sprawie zakupu na wolnym rynku.

Do wszystkich Ministerstw i Władz Centralnych.

Na różne zapytania władz i urzędów, biuro Kontroli przy Prezydium Krajowej Rady Narodowej podaje niżej wyszczególnione wytyczne, które mają zastąpić ogólne instrukcje do czasu ich wydania — do zastosowania.

1) Zakupy materiałów na wolnym rynku winny być udokumentowane rachunkami z uwidocznieniem na nich nazwiska, imienia oraz adresu sprzedającego lub firmy, rodzaju materiału, ilości i ceny jednostkowej oraz sumy ogólnej i rachunki te winny być zaopatrzone w pieczątkę firmową sprzedającego, a w razie nieposiadania takiej pieczęci — podpis sprzedającego winien być poświadczony przez władze administracji, samorządu wzgl. notariusza. Rachunki takie winny ponadto być zaopatrzone w podpis i charakter służbowy urzędnika, który materiały te kupił, podpis magazyniera lub urzędnika stwierdzającego o przychodowaniu materiału, a jeśli chodzi o materiały inwentarzowe — adnotację o wpisaniu takowych do księgi inwentarzowej. Rachunki winny zawierać potwierdzenie otrzymania gotówki. Na wypadek gdyby chodziło o materiały drobne i dostarczenie r-ku z zewnątrz byłoby niemożliwym — należy sporządzić protokół nabycia z uwidocznieniem w nim wszystkich danych, o których mowa wyżej. Protokół ten podpisuje urzędnik kupujący oraz kierownik rachuby kupującego urzędu, w obecności jednego świadka z podaniem jego adresu. Protokół taki wymaga zatwierdzenia kierownika instytucji, który zarządził nabycie materiału. Ponadto rachun-

ki za zakup na wolnym rynku winny zawierać adnotację komisji cen lub Biura Kontroli cen miejscowej Rady Narodowej, stwierdzającej, że ceny nie przewyższają cen rynkowych.

2) Zakupy materiałów na wolnym rynku mogą być wykonywane tylko w razie niemożności otrzymania takowych w instytucjach zaopatrzeniowych i w zasadzie na podstawie przetargów. Jeśli możliwość ogłoszenia przetargu nie zachodzi — można takowe kupić i z pominięciem przetargu, przy czym w każdym poszczególnym wypadku konieczność zakupu na wolnym rynku i odstąpienie od systemu przetargowego, winny być ujęte w formie protokółu z wyszczególnieniem przyczyn składających się na powyższe okoliczności i z poparciem odnośnymi dowodami instytucji zaopatrzeniowych.

3) Cyfrowa granica wydatków na zakup materiałów na wolnym rynku nie może być z góry określona. Należy się trzymać zasady aby ograniczyć zakupy na wolnym rynku do istotnie koniecznych wymogów. Tak samo jest niemożliwym określić ceny maksymalnej na maszyny do pisania, gdyż w każdym poszczególnym wypadku jest to uzależnione od podaży i popytu, a także od stanu technicznego poszczególnej maszyny; w zasadzie szereg takich przedmiotów należy zdobywać w likwidaturze Skarbu Państwa dla mienia poniemieckiego i bezpańskiego.

4) Ceny na energię elektryczną, wodę, opał i t. d., które są regulowane przez miejscową Radę Narodową wzgl. Władze Administracyjne — nie mogą być przedmiotem dyskusji dla organizacji korzystających z tych świadczeń. Rachunki winny być zatem opłacane w tej wysokości, w jakiej zostały wystawione. Na wypadek, gdyby ceny te były rzeczywiście rażąco wygórowane i nieuzasadnione — odnośne organizacje mogą w tej sprawie zwrócić się do Władzy Nadzorczej lub przełożonych tej instancji, która ceny te ustaliła wzgl. zatwierdziła, z odpowiednimi wnioskami. Decyzje władz nadzorczych lub przełożonych są wiążące, a do otrzymania tych decyzji skutek prawny wystawionych rachunków nie ulega zatwierdzeniu. Gdyby w tym wypadku zdaniem kupującego urzędu decyzja instancji odwoławczej była rażąco niesłuszna — uzasadniony zarzut niewłaściwego funkcjonowania instytucji może być skierowany do Biura Kontroli przy Prezydium Krajowej Rady Narodowej.

5) Ceny przedmiotów i materiałów sprzedawanych w przeds. państwowych, w spółdzielniach i innych organizacjach zbytu — normowane są uchwałami Komisji Cennikowej. Są zatem wiążące i winny być honorowane z zastrzeżeniami zawartymi w pkt. 4.

6) Udzielenie zaliczek na poczet zawieranych umów zależne jest od warunków w umowie zawartych. Jeśli chodzi o firmy prywatne — dążyć należy aby zaliczek nie udzielać, lecz wręcz przeciwnie w zawieranych umowach przewidzieć złożenie wadium, jako gwarancji terminowego i jakościowego wykonania umowy. Gdyby konieczność udzielania zaliczki była uzasadniona i niezbędna, nie może ona w żadnym wypadku przekraczać 25% ogólnej sumy umowy i winna posiadać gwarancje.

7) Do wydawania zaświadczeń dotyczących prawomocności cen uprawnieni są:
   a) odnośnie cen artykułów sprzedawanych w przedsiębiorstwach państwowych, samorządowych, spółdzielniach — organy Ministerstwa Aprowizacji i Handlu,
   b) odnośnie cen artykułów nabytych na wolnym rynku — organy terenowych Rad Narodowych w przedmiocie nieprzekraczania cen rynkowych.

8) Opłaty pracy najemnej winny być uskuteczniane w stawkach nieprzekraczających stawek oznaczonych w układach zbiorowych dla pracowników danej gałęzi, przy udziale związków zawodowych, przedstawicieli zainteresowanych władz organów Ministerstwa Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia oraz na tych umowach opartych w wskaźniku płac, opracowanych przez Ministerstwo Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia. Terenowe różnice cen rynkowych w porównaniu z cenami w Warszawie mogą być uwzględniowe jedynie na podstawie dokumentów władz administracyjnych, wojewódzkich określających cyfrowo te różnice. Dla kategorii pracowników nieobjętych wymienionymi wyżej umowami stawki płac, należy określić przy udziale przedstawicieli organów Ministerstwa Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia oraz innych zainteresowanych organów władzy jak też związków zawodowych.

9) Na roboty remontowe i budowlane należy ogłosić zgodnie z obowiązującymi przepisami przetargi ofertowe w zalakowanych kopertach. Koperty te otwierać należy komisyjnie, a przyjętą ma być oferta, która jest dogodniejsza zarówno pod względem kosztorysu, jak i warunków technicznych. Ocena tych ofert ma być jaknajdokładniejsza, a winna być ona uskuteczniona na podstawie dokładnej analizy cen faktycznych kosztorysu urzędowego przy uwzględnieniu pełnym możliwych do wykorzystania urzędowych źródeł surowca i transportu po cenach urzędowych. Podstawą na zawarcie umowy ma być oferta najtańsza przy równoczesnych dostatecznych gwarancjach, że robota będzie wykonana właściwie i w terminie. Umowa winna dokładnie zawierać dane o rodzaju roboty, technicznych jej warunków, z czyjego i jakiego materiału, odpowiedzialność z tytułu bezpieczeństwa pracy, ceny poszczególnych obiektów i całości warunków zapłaty i skutki za niedochowanie warunków i przepisów. Przy zawieraniu umów w zasadzie należy zażądać złożenia wadium. Odbiór dokonanych robót winien być uskuteczniony komisyjnie i dopiero po spisaniu protokołu zdawczo-odbiorczego i stwierdzeniu, że warunki umowy zostały w pełni zachowane i wykonane może nastąpić ostateczne rozliczenie.

   Usterki i niedoróbki winny być opisane aktem i oszacowane, a odnośna kwota zatrzymana do czasu ich usunięcia przez firmę lub na jej koszt.

10) Instrukcje z dziedziny gospodarki pieniężnej winny być uzgodnione przez odnośne Ministerstwo z Min. Skarbu i zatwierdzone przez Biuro Kontroli przy Prezydium Krajowej Rady Narodowej.

11) Analizę kalkulacji cen na zakupywany sprzęt należy dokonywać zgodnie z pktami 1, 2 i 5) nin. pisma.

12) Nasiona w zasadzie należy uzyskiwać od Min. Aprowizacji i Handlu wzgl. Min. Rolnictwa i Reform Rolnych. Przy zakupywaniu nasion na wolnym rynku stosować należy zasady wyłuszczone w pkcie 1) i 2) nin. pisma.

Dyrektor Departamentu
Budżetowo-Finansowego
(—) *L. Zerling*

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Budżetowo-Gospodarczy
L. dz. BG. V — 11/6/45.

Katowice, dnia 28 maja 1945 r.

w sprawie zakupu na wolnym rynku.

Do Starostwa Powiatowego w Katowicach, Lublińcu, Tarn. Górach, Rybniku, Pszczynie, Bielsku, Cieszynie, Będzinie, Zawierciu, Bytomiu, Gliwicach, Strzelcach, Opolu, Oleśnie, Kluczborku, Raciborzu, Koźlu, Prudniku, Glubczycach, Nysie, Niemodlinie, Grodkowie —
Śl. Zakłady Psychiatryczne w Lublińcu i Rybniku,
Szpitala Powszechnego w Lublińcu,
Śl. Zakładu dla Głuchoniemych w Lublińcu,
Śl. Szpitala w Cieszynie,
Wojew. Zakładu Higieny w Katowicach,
Powiatowe Zarządy Drogowe — wszystkie,
Powiatowe Referaty Pomiarów — wszystkie

przesyła się okólnik Min. Admin. Publ. z dnia 4. IV. b. r. do wiadomości i ścisłego przestrzegania z tym, że wszelkie zakupy uskutecznia Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski na zapotrzebowanie.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. *Ziętek*, Wicewojewoda

52

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

Nr. BG. IV/79 — d/45. Katowice, dnia 20 grudnia 1945 r.

w sprawie założenia i prowadzenia ksiąg inwentarzowych.

Starostwa powiatowe i Grodzkie,
Wojew. Zakład Lecz.-Wych. w Istebnej,
Wojew. Zakłady Psychiatr. w Lublińcu i Rybniku,
Szpital Powszechny w Lublińcu,
Śl. Szpital Krajowy w Cieszynie,
Woj. Zakład dla Głuchoniemych w Lublińcu,
Konserwatorium Muzyczne w Katowicach.

W ślad za tut. zarzadzeniem z dnia 20 czerwca 1945 r. L. dz. IV/3/2084 oraz zgodnie z przepisami Najwyższej Izby Kontroli Państwa L. 4339 z dnia 21 maja 1920 r. o prowadzeniu ksiąg inwentarza. poleca się Obyw. Starostom. Kierownikom Urzedów. Zakładów sporządzić inwentarz i założyć księgi inwentarzowe zgodnie z niżej przytoczonymi przepisami oraz spisem działów, które są uwidocznione w księdze inwentarzowej.

§ 1.

Do księgi inwentarza ruchomego wpisywać należy wszelkie przedmioty ruchome, które służą do dłuższego użytku bez istotnego zużycia. Są to zatem takie przedmioty jak: szafy, biurka, krzesła, maszyny do pisania i t. p. Podczas gdy księga materiałowa ma za zadanie wykazanie zmian, zachodzących w przedmiotach łatwo zużywalnych, oraz ich zapasu, to księga inwentarza ruchomego ma na celu oprócz wykazania zmian, bliższe określenie każdego przedmiotu i wskazanie, gdzie się dany przedmiot znajduje.

§ 2.

Księga może być założona na dłuższy okres czasu. Powinna być ponumerowana, przesznurowana i opatrzona pieczęcią urzędową. Księgę dzieli się na konta, czyli działy w/g rodzaju przedmiotów, jak biurka, krzesła, maszyny do pisania i t. p. Działy (konta) mogą być podzielone na części, służące do uwidocznienia odmian tego samego rodzaju przedmiotów, np. krzesła gięte i krzesła wyścielane. Na początku księgi powinien znajdować sie skorowidz działów.

§ 3.

Każdy dział, część i pozycja posiada swój znak; najpraktyczniej oznaczać działy liczbami rzymskimi, części literami, a pozycje liczbami arabskimi np. dz. I, Cz. a, p. 3.

Poszczególne działy należy prowadzić w/g. następującego układu rubryk: (wzór Nr. 1 w załączeniu).

Po stronie przychodowej — liczba porządkowa, nazwa przedmiotu, jego opis i stan, data otrzymania, od kogo przedmiot otrzymano (zakupiono), wartość lub cena. gdzie przedmiot się znajduje (pokój, wydział, oddział) i t. d.

Po stronie rozchodowej — liczba porządkowa, powołanie liczby porządkowej przychodowej, nazwa przedmiotu, wartość lub cena, data odpisania wzgl. rozchodowania, powody odpisania wzgl. rozchodowania (zużycie, odstąpienie innemu urzędowi) i t. d.

§ 4.

Każdy przedmiot wpisywać należy do właściwego działu pod osobną pozycją. Wyjątkowo można wpisać kilka przedmiotów pod jedną pozycję, o ile wzajemnie się uzupełniają i mogą być uważane za jedną całość (komplet), np. przybory do czyszczenia podłóg i t. p., należy jednak wyraźnie przy tym zaznaczyć, że spis dotyczy kompletu przedmiotów.

Jednocześnie z wpisaniem przedmiotów do księgi inwentarza należy je ocechować, jeżeli wielkość przedmiotu na to pozwoli, uwidaczniając odpowiedni znak działu, części i pozycji księgi.

§ 5.

Przedmioty wypożyczone dla Urzędu wzgl. Zakładu należy prowadzić w osobnej ewidencji. W osobnych księgach należy również prowadzić darowizny lub fundacje, z których Urząd — Zakład korzysta na specjalnych warunkach.

§ 6.

Oszacowanie przedmiotów należy sporządzić komisyjnie, biorąc za podstawę ceny przedwojenne z przed 1. 9. 1939 r., stan w jakim się poszczególne przedmioty znajdują i ew. czas nabycia.

§ 7.

Za sumienne, celowe, przejrzyste i pod względem formy staranne spisanie inwentarza odpowiedzialny jest referent rachunkowo-gospodarczy. Należy dbać o to, by wpisy do księgi inwentarza prowadził urzędnik, posiadający ładny rękopis.

§ 8.

W każdym pokoju powinien znajdować się spis sprzętu biurowego (w/g załączonego wzoru Nr 2), zaramowany i wywieszony na widocznym miejscu.

§ 9.

Inwentarz ruchomy, stanowiący własność Skarbu Państwa, znajdujący się w użytku władz, urzędów i instytucji utrzymywanych przez Skarb, o ile stał się zbędnym, może być sprzedany, wymieniony lub odstąpiony, wzgl. o ile uległ zniszczeniu, odpisany z ksiąg inwentarza.

§ 10.

Zakwalifikowanie przedmiotów inwentarza, jako zużytych, zniszczonych lub zbędnych oraz szacowanie ich, winno się odbywać w każdym wypadku komisyjnie, na wniosek zwierzchnika urzędu, zatwierdzony przez Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbr. Wniosek taki należy szczegółowo uzasadnić podając wartość zużytego, zniszczonego względnie zbędnego przedmiotu oraz omówić przyczyny, które spowodowały konieczność przedstawienia takiego wniosku.

§ 11.

W skład Komisji, o której mowa w § 10 wchodzi jako przewodniczący zwierzchnik urzędu lub jego zastępca, dwóch członków z pośród personelu danego urzędu, zaproszony rzeczoznawca oraz ew. delegaci Urzędu Wojewódzkiego Śl.-Dąbr. i Biura Kontroli Państwa przy Prezydium Krajowej Rady Narodowej Delegatura w Katowicach.

W razie szczupłości personelu danego urzędu należy do Komisji zaprosić przedstawiciela miejscowej władzy skarbowej.

Komisja winna oznaczyć protokólarnie wartość kwalifikowanych przedmiotów.

Jeżeli zbędne, zużyte lub zniszczone ruchomości stanowią przedmioty sztuki lub zabytki i mogą mieć wartość muzealną lub bibliograficzną to w tym wypadku w Komisji Kwalifikacyjnej winien brać udział delegat Urzędu Kultury i Sztuki.

W Komisjach, o których wyżej mową, mogą brać udział tak rzeczoznawcy urzędów wzgl. instytucyj państwowych, jak i rzeczoznawcy organów samorządowych, a także mogą być zaproszeni bezstronni rzeczoznawcy z pośród osób prywatnych, przy czym dla doboru rzeczoznawców w pewnych konkretnych wypadkach miarodajne są stosunki lokalne, rodzaj przedmiotów szacowanych oraz inne okoliczności towarzyszące danym sprawom. Należy jednak dążyć do tego, aby rzeczoznawcy byli z reguły powoływani z pośród osób urzędowych, udział zaś rzeczoznawców prywatnych należy ograniczyć do wypadków zupełnie wyjątkowych. Co się tyczy kwestii opłacania udziału rzeczoznawców, to należy przestrzegać zasady, aby udział rzeczoznawców odbywał się możliwie bez kosztów. O ile zaś w pewnych wypadkach nie dało się pozyskać udziału rzeczoznawców bezpłatnie, to odnośne koszty należy pokryć z tych paragrafów budżetowych, które obejmują kredyty t. zw. „inne wydatki“.

§ 12.

O mającym się odbyć posiedzeniu Komisji należy zawiadomić na 14 dni przed posiedzeniem:

1) Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbr. w Katowicach,
2) Biuro Kontroli Państwa przy Prezydium Krajowej Rady Narodowej, Delegatura w Katowicach.

§ 13.

Jeżeli zaproszony na posiedzenie Przedstawiciel Biura Kontroli Państwa nie zgłosi się w wyznaczonym dniu i czasie takiego posiedzenia, natenczas odbywa się ono bez udziału tego Przedstawiciela.

§ 14.

Nieznacznej wartości przedmioty codziennego użytku lub zwykłego biurowego urządzenia, które wskutek zu-

pełnego zniszczenia nie przedstawiają żadnej wartości sprzedażnej, zostają po uprzednim uzyskaniu zgody Urzędu Wojewódzkiego Śl.-Dąbr. bez udziału Komisji Kwalifikacyjnej odpisane z księgi inwentarzowej na podstawie protokółu, stwierdzającego zniszczenie danego przedmiotu, a podpisanego przez zwierzchnika i dwóch z pośród pracowników danego Urzędu.

§ 15.

Odstąpienie lub wymiana zbędnych przedmiotów na inne, może mieć miejsce jedynie między instytucjami państwowymi i za zgodą Urzędu Wojewódzkiego przy czym odstąpienie lub wymiana winny być ujęte każdorazowo aktem zdawczo-odbiorczym. Niedozwolone jest natomiast odstąpienie lub wymiana inwentarza osobom lub instytucjom prywatnym.

§ 16.

Protokóły Komisji przy władzach I instancji zaopatrzone wnioskami, zostają przedstawione Urzędowi Wojewódzkiemu Śl.-Dąbr. do zatwierdzenia i wydania dalszych zarządzeń. Protokóły i wnioski Komisji przy Urzędzie Wojewódzkim Śl.-Dąbr. zatwierdza Wojewoda Śl.-Dąbr. względnei wyznaczony przez niego urzędnik.

Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbr. zatwierdza wnioski o sprzedaż, jeżeli wartość inwentarza, będącego przedmiotem protokółu Komisji Kwalifikacyjnej nie przekracza 5.000,— zł.

Jeżeli szacunek przekracza 5.000,— zł, wnioski i protokóły winny być przedłożone przez Naczelnika Wydziału Budż.-Gospod. do zatwierdzenia Wojewodzie Śl.-Dąbr.

§ 17.

Inwentarz zbędny lub zniszczony stanowiący przedmioty sztuki i zabytku i zakwalifikowany przez Komisję jako taki winien być przekazany do dyspozycji Wydziału Kultury i Sztuki przy Urz. Wojew. Śl.-Dąbr.

§ 18.

Zakwalifikowany do sprzedaży inwentarz może być sprzedany wyłącznie w drodze przetargu.

Członkowie Komisji pod żadnym warunkiem nie mogą nabywać przedmiotów zakwalifikowanych przez siebie do sprzedaży i przez nią oszacowanych.

§ 19.

O ile przetarg nie dał wyniku z powodu wysokiego szacunku, przedmioty zakwalifikowane do sprzedaży podlegają ponownemu oszacowaniu przez Komisję celem odpowiedniego obniżenia ceny sprzedażnej.

Sprzedaż z wolnej ręki dozwolona być może jedynie w tym wypadku, gdy przetarg nie dał wyniku lub gdy wartość przedmiotu jest niższa od kosztów ogłoszenia przetargu.

§ 20.

Do wysokości szacunku nie przekraczającego 5.000,— zł sprzedaż zbędnych przedmiotów winna się odbywać w drodze przetargu ofertowego.

§ 21.

W razie gdy wartość przedmiotów poszczególnych zakwalifikowanych do sprzedaży lub razem wziętych przekracza 5.000,— zł winna być zarządzona sprzedaż przez publiczną licytację, o której należy umieścić ogłoszenie w Śl. Dąbr. Dzienniku Wojew. i dwóch poczytnych czasopismach miejscowych.

§ 22.

O mającym się odbyć przetargu wzgl. publicznej licytacji należy każdorazowo powiadomić Biuro Kontroli Państwa przy Prez. Krajowej Rady Narodowej Delegatura w Katowicach.

Kwota osiągnięta ze sprzedaży winna być odprowadzona do Kasy Skarbowej i zarachowana na dochód budżetu odnośnego Ministerstwa resortowego.

Przed przystąpieniem do spisania przedmiotów inwentarza zechce Obyw. Starosta — Kierownik Urzędu wzgl. Zakładu — delegować pracownika, któremu powierzono prowadzenie ksiąg inwentarzowych do Urzędu Wojewódzkiego Śl.-Dąbr. Wydz. Budż.-Gospod. po odpowiednią instrukcję.

Termin wykonania niniejszego zarządzenia do końca lutego 1946 r.

Wojewoda:
w/z. (—) Plk. *Ziętek*, Wicewojewoda

Wzór nr 1.

KSIĘGA INWENTARZA

Przychód

Nr porz.	Nr przedm.	Nazwa przedmiotu i spis	Data kupna	Od kogo kupiono lub otrzymano	Wartość	Nr i data asygn.	Gdzie się znajduje przedmiot	Zmiany do rubr. 8	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	1	Biurka fornierowane orzechowe 4 szuflady	1. 7. 26	Fa. Gwoździnski w Katowicach	150,—	—	Gabinet Nacz. Wydz.	—	—
2	—	Szafa sosnowa lakierowana ciemna 2 skrzydła	1.12.31	Fa. Orzechowicz w Katowicach	40,—	—	Oddz. budż.	—	—

Rozchód

Nr porz.	Odnośny nr. przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Wartość	Data wykreśl.	Powód, dla którego przedmiot wykreślono z inwentarza, odpowiednie zarządzenie	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7
		—			—	
		—			—	

Wzór 2.

SPIS URZĄDZENIA BIUROWEGO

Wydział ____________ Pokój nr ________ piętro ________ korytarz ________

Ilość	Wyszczególnienie	Księga inwentarza ruchomego			Uwaga
		Dz.	Str.	Pozycja	
	Biurka				
	Stoły				
	Stoliki				
	Szafy				
	Szafki				
	Regały				
	Etażerki				
	Ławki				
	Pulty				
	Krzesła zwykłe				
	Krzesła wyścielane				
	Fotele zwykłe				
	Fotele wyściełane				
	Kanapy				
	Wieszadła				
	Umywalnie — częściowe				
	Zegary				
	Obrazy i godła				
	Żyrandole i lampy wiszące				
	Lampy biurkowe				
	Grzejn ki elektryczne				
	Maszyny do pisania i liczenia				
	Dziurkacze i temperówki				
	Kałamarze z podstawkami				
	Bibularze				
	Kosze na papier				
	Karafki i szklanki				
	Dywany				
	Chodniki				
	Rogóżki				
	Firanki z karniszami				
	Pokrycia stołowe				
	Ręczniki				
	Spluwaczki				

________, dnia ________ 194__ Powyższe rzeczy oddano — odebrano

UWAGA: Przedmiotów inwentarza nie wolno przenosić z jednego do drugiego pokoju.

53

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
L. dz. IV. 12947/45 Warszawa, dn. 22 września 1945 r.

OKÓLNIK nr 42
w sprawie wydawania przez gminy Tymczasowych zaświadczeń tożsamości.

Do Obywatelów Wojewodów (wszystkich), Ob. Ob. Prezydentów m. st. Warszawy i Łodzi, Pełnomocników Okręgowych R. P. dla ziem odzyskanych.

Na skutek zapytań niektórych Ob Ob. Wojewodów, jak mają ustosunkować się gminy do przewidzianego art. 18 Rozp. Prez. R. P. z dnia 16. III. 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. nr 32, poz. 309), zmienionego ustawą z dnia 15. III. 1932 r. (Dz. U. R. P. nr 38, poz. 390), obowiązku wydawania dowodów osobistych osobom w tych gminach zamieszkałym, Ministerstwo Administracji Publicznej wyjaśnia co następuje:

Wobec ruchów przesiedleńczych ludności wewnątrz kraju, emigracji i reemigracji znaczniejszych odłamów mieszkańców, a także zniszczenia w wielu gminach aktów ewidencji ludności, Ministerstwo Administracji Publicznej uważa rozpoczęcie akcji wydawania wyżej wymienionych dowodów osobistych za przedwczesne, tym bardziej, że Ministerstwo nie dysponuje zapasem druków na te cele, a ewentualnie sporządzenie tych ostatnich połączone byłoby ze znacznym upływem czasu.

Jednakowoż wobec nieposiadania przez wiele osób jakichkolwiek dokumentów, mogących wykazać ich tożsamość, Ministerstwo Administracji Publicznej uważa za możliwe upoważnienie zarządów poszczególnych gmin do wydawania „Tymczasowych zaświadczeń tożsamości" osobom w tych gminach zamieszkałym.

Powyższe zaświadczenia powinny zawierać następujące dane:

1) nazwę województwa, powiatu, gminy,
2) numer wykazu gminnego wydanych „Tymczasowych zaświadczeń tożsamości",
3) nazwisko i imię,
4) dla mężatek nazwisko panieńskie,
5) datę i miejsce urodzenia,
6) zawód,
7) pod jakim adresem i od kiedy zameldowany w gminie,
8) krótki rysopis,
9) fotografię,
10) podpis posiadacza zaświadczenia,
11) datę wystawienia,
12) podpis (urzędnika),
13) pieczęć (obok podpisu),
14) pieczęć częściowo na zaświadczeniu częściowo na fotografii.

Zaświadczenie powinno być podpisane przez przełożonego gminy lub jego zastępcę, albo też przez upoważnionego urzędnika.

Stanowisko urzędnika podpisującego powinno być uwidocznione, np. „z upoważnienia Prezydenta (Burmistrza) miasta — Kierownik Wydziału Ewidencji Ludności".

Ponieważ wspomniane zaświadczenia mają być wydawane jedynie osobom nieposiadającym żadnego innego dowodu osobistego, zainteresowani powinni złożyć w tym przedmiocie stosowne oświadczenie pisemne przed gminą; należy przy tym uprzedzić stronę o odpowiedzialności karnej, jaka jej grozi za fałszywe oświadczenie.

Tożsamość powinna być stwierdzona na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów, względnie dokumentów.

O ile petent nie wykaże w sposób niewątpliwy swej tożsamości w inny sposób, stwierdzenie tożsamości przez gminy — przed wydaniem wymienionego zaświadczenia — powinno się oprzeć na zeznaniu dwóch wiarygodnych świadków, pełnoletnich mieszkańców gminy, których zeznania powinny być ujęte protokólarnie. Świadków należy uprzedzić o grożącej im odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania; protokół ten powinien być zredagowany w sposób następujący:

Protokół zeznania świadka
(Akt zdania)

My niżej podpisani ....
1. zam. ....
(dokładny adres) (nazwisko i imię)
legitymujący się ....
(nazwa dowodu Nr urząd wystawiający)
2. zam. ....
(dokładny adres) (nazwisko i imię)
legitymujący się ....
(nazwa dowodu Nr urząd wystawiający)
uprzedzeni o grożącej odpowiedzialności karnej w myśl art. 24 Rozp. Prezydenta R. P. z dnia 16 III. 1928 r. (Dz. U. R. P. nr 32, poz. 309) na złożenie fałszywych zeznań stwierdzamy, że ....
(nazwisko i imię)
urodzony(a) dnia .... m-ca .... roku ....
w ....
(nazwa miejscowości, gminy, powiatu)
....
(województwa)
z zawodu ....
zamieszkały(a) w ....
znany(a) nam jest osobiście.
1. ....
(podpis świadka)
2. ....
(podpis drugiego świadka)

Zeznania powyższe zeznano wobec mnie ....
....
(nazwisko, imię i charakter służbowy urzędnika gminy)
....
(podpis)

Protokół wraz z drugim egzemplarzem fotografii powinien pozostać w gminie jako załącznik do „Wykazu wydanych tymczasowych zaświadczeń tożsamości, który należy założyć w każdej gminie. Ten ostatni wykaz powinien zawierać rubryki:

1. Nr wykazu
2. Nazwisko
3. Imię
4. Datę urodzenia
5. Adres
6. Datę wystawienia zaświadczenia
7. Wyszczególnienie dokumentów na podstawie których wydano tymczasowe zaświadczenie o tożsamości osoby.

Dane wpisywane do „Tymczasowego zaświadczenia tożsamości" powinny być uzgodnione z odpowiedniemi rubrykami zgłoszenia meldunkowego, znajdującego się w kartotece gminy lub z zapisem w rejestrze mieszkańców, jeżeli ten ostatni istnieje w danej gminie.

Wskazówki niniejszego okólnika w niczym nie naruszają przepisów art. 26 ustawy z dnia 6. V. 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów (Dz. U. R. P. nr 17, poz. 96) oraz rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy z dnia 26. V. 1945 r. (Dz. U. R. P. nr 21, poz. 129).

Dla ułatwienia gminom zredagowania tekstu „Tymczasowego zaświadczenia tożsamości" dołącza się wzór.

(—) Kaczocha-Józewski
w/z. Minister

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Społeczno-Polityczny
Nr SP. I. 59/31. Katowice, dnia 21 grudnia 1945 r.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Prezydenci miast wydzielonych (wszyscy).

Urząd Wojewódzki udziela do wiadomości i stosowania. Równocześnie upoważnia się Ob. Ob. Prezydentów miast wydzielonych i Ob. Ob. Starostów Powiatowych do wydawania „Tymczasowych zaświadczeń tożsamości" zgodnie z powyższą instrukcją.

Sprawę opłat od „Tymczasowych zaświadczeń tożsamości" należy traktować na płaszczyźnie przepisów regulujących pobór opłat komunalnych, a w szczególności na podstawie art. 27 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. nr 62, poz. 454 z r. 1936), traktującego o poborze opłat administracyjnych.

Zgodnie z tym przepisem, wysokość opłat powinna być ustalona w odpowiednim stosunku do kosztów utrzymania tego działu zarządu gminy, za którego czynność opłaty są pobierane. Praktycznie oznacza to w danym przypadku, że w opłacie za „Tymczasowe zaświadczenie tożsamości" — powinien się zmieścić przede wszystkim zwrot rzeczywistych kosztów sporządzenia odnośnych druków, a ponadto pewien ekwiwalent kosztów czynności organu powołanego do wystawiania zaświadczeń. Przy ustalaniu tej nadwyżki ponad rzeczywiste koszty sporządzenia druków może być wzięta pod uwagę również okoliczność, że pewnej części zainteresowanych osób zaświadczenia będą wydawane bądź za opłatą ulgową, bądź nawet bezpłatnie; chodzi w szczególności o osoby, które wykażą się świadectwem ubóstwa, lub też — których niezamożność jest skądinąd gminie znana (np. zniszczenie, wskutek działań wojennych).

Zgodnie zresztą z przepisami wyżej wymienionej ustawy i w związku z art. 5 dekretu z dnia 23. 11. 1944 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74), wysokość omawianych opłat powinna być ustalona w statucie opłat administracyjnych, który to statut uchwala narodowa rada gminna, a zatwierdza Prezydium Rady Narodowej bezpośrednio wyższego stopnia.

Za Wojewodę:
(—) Dr *Malodobry*, wz. Naczelnika Wydziału

Wzór Nr wyk. ....

Tymczasowe zaświadczenie tożsamości

Zarząd miejski/gminny w ....
(miejscowość, powiat, województwo)

stwierdza tożsamość niżej wymienionej osoby:

Nazwisko ....
dla mężatek nazwisko panieńskie ....
Imiona ....
Data urodzenia ....
Miejsce urodzenia ....
Narodowość ....
Zawód ....
Zameldowany dnia .... w ....
(ulica nr domu, nr mieszkania)

Miejsce na fotografię

(Własnoręczny podpis)

RYSOPIS:
Wzrost ....
Oczy ....
Włosy ....
Znaki szczególne ....

Miejsce na pieczęć gminy

Data wystawienia zaświadczenia.

....
(Podpis urzędnika gminy)

54

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Sm. II. 10/10. Katowice, dnia 27 grudnia 1945 r.

w sprawie przekazywania samorządom majątków opuszczonych i porzuconych.

Do Ob. Ob Starostów, jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast (wszystkich).

Przesyłając odpis zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 16. XI. 1945 r. L. G. M. 55338/45 w sprawie przekazania zarządom miejskim budynków mieszkalnych stanowiących majątek opuszczony i porzucony, a ponadto na ziemiach odzyskanych przekazania także całkowitego majątku b. gmin niemieckich obecnym samorządom polskim, polecam wejść natychmiast w porozumienie z Tymczasowymi Zarządami Państwowymi celem bezzwłocznego wykonania zarządzenia Ministerstwa.

Zainteresowane zarządy gmin miejskich i wiejskich (na ziemiach odzyskanych) nie czekając na inicjatywę Tymczasowego Zarządu Państwowego winne zwracać się same do Tymcz. Zarządu Państwowego o przekazanie im wymienionych majątków. W szczególności chodzi o szybkie objęcie przez związki samorządowe na ziemiach odzyskanych zakładów użyteczności publicznej.

Przekazywanie wymienionych majątków w trybie art. 7. względnie 13 ustawy z dnia 6. V. 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych należy traktować jako formę przejściową do czasu wydania noweli do tej ustawy. Projektowana nowela przewiduje przekazywanie wym. majątków samorządom w trwały zarząd.

Przy przejmowaniu omawianych majątków zarządy zainteresowanych związków samorządowych winne kierować się zasadami, podanymi w zarządzeniu moim z dnia 27. 12. 1945 r. Nr. Sm. II. 10/10 oraz przestrzegać instrukcji, dołączonej do tegoż zarządzenia.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. *Ziętek*, Wicewojewoda

MINISTERSTWO SKARBU *Załącznik*
L. G. M. 55338/3423/45

Warszawa, dnia 16 listopada 1945 r.

Do Głównego Urzędu Tymczasowego Zarządu Państwowego w Łodzi

Ministerstwo Skarbu poleca wydanie natychmiastowych szczegółowych zarządzeń, mających na celu niezwłoczne przekazanie wszystkich nieruchomości budynkowych o charakterze mieszkalnym w zarząd samorządom miejskim w trybie art. 7 ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 97).

W zarządzeniach należy uwzględnić następujące wytyczne:

1. Oddziały Wojewódzkie zwrócą się niezwłocznie z własnej inicjatywy do poszczególnych Zarządów Miejskich celem zawarcia umów dzierżawnych wszystkich nieruchomości budynkowych mieszkalnych tak opuszczonych jak porzuconych z symbolicznym czynszem dzierżawnym.

Wyłączone muszą być oczywiście wszystkie nieruchomości oddane już poprzednio innym instytucjom w zarząd i użytkowanie w trybie art. 13 ustawy.

2. Wszystkie nieruchomości bez względu na charakter na terenie ziem odzyskanych, które poprzednio były własnością terytorialnych instytucyj samorządowych niemieckich winny być przekazane polskim następcom prawnym tych instytucyj w trybie art. 13 ustawy.

Odnosi się to zwłaszcza do miejskich przedsiębiorstw użyteczności publicznej, jak łaźnie, pralnie, zakłady oczyszczania miasta i t. p.

O wykonaniu niniejszego zarządzenia należy bezzwłocznie donieść.

Minister Skarbu:
(—) *K. Dąbrowski*

55

MINISTERSTWO ADMINISTR. PUBLICZNEJ
Nr III. S. 18794/45

w sprawie zwolnienia budynków szkolnych zajętych na inne cele.

Do Ob. Ob. Wojewodów (wszystkich) oraz Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Poselska Komisja Oświatowa Krajowej Rady Narodowej powzięła na posiedzeniu w dniu 23. X.. 1945 r. rezolucję w sprawie zwrotu budynków szkolnych, treści następującej:

„Zważywszy, że wbrew uchwale Krajowej Rady Narodowej i zarządzeniu Rady Ministrów o oddaniu budynków szkolnych dla celów szkolnictwa do dnia 1-go października 1945 r. — wiele budynków szkolnych jest w dalszym ciągu zajętych przez różne urzędy, wojsko itd. — poselska Komisja Oświatowa wzywa Rząd do: wydania polecenia natychmiastowego przekazania budynków szkolnych dla celów szkolnictwa oraz do pociągnięcia winnych niestosowania się do poprzedniego zarządzenia do surowej odpowiedzialności i poinformowania Komisji Oświatowej o wymiarze kary, i do natychmiastowego przekazania wolnych ośrodków szkolnych właściwym władzom szkolnym".

W związku z powyższym oraz nawiązując do pisma Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 10. IX. 1945 r. Nr III. 12934/45 przy którym przesłana została do wykonania treść uchwały Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1945 r. w sprawie zwolnienia budynków szkolnych zajętych na inne cele, proszę Ob. Ob. Wojewodów i Ob. Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi o niezwłoczne zarządzenie zbadania, jak została w terenie wykonana wspomniana uchwała K. R. N. W szczególności proszę o powiadomienie mnie, jakie budynki

szkolne zostały dotąd zwolnione oraz jakie są powody dla których dotychczas odnośne budynki szkolne nie zostały oddane do dyspozycji właściwych władz szkolnych. Cytowana rezolucja Poselskiej Komisji Oświatowej oraz liczne interwencje Ministerstwa Oświaty w tym względzie świadczą, że wspomniana wyżej uchwała Rady Ministrów nie została w szeregu wypadków mimo upływu trzech miesięcy od jej powzięcia wykonana i że wskutek tego władze szkolne nie mogą należycie spełnić swoich zadań.

Proszę przeto Obywateli Wojewodów oraz Prezydentów miasta Warszawy i Łodzi o szczególne zainteresowanie się omawianą sprawą i potraktowanie jej jako niecierpiącej zwłoki.

Wyczerpujących sprawozdań oczekiwać będę w ciągu 2-ch tygodni.

Minister:
(—) Dr Wł. Kiernik

URZĄD WOJEW. ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Ogólny Katowice, 27. XII. 1945.
Nr Og. 82/b/164/45

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi (wszyscy) oraz Prezydenci miast wydzielonych.

Urząd Wojewódzki podaje powyższe pismo okólne Ministerstwa Administracji Publicznej do wiadomości z tym, że o wykonaniu uchwały w sprawie zwolnienia budynków szkolnych należy złożyć szczegółowe sprawozdanie najpóźniej do dnia 5 stycznia 1946 r.

Za Wojewodę:
(—) Dr Wierzbiański, Nacz. Wydz. Og.

56

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
Departament Administracyjny
L. dz. IV. 20589/45 Warszawa, dn. 22 grudnia 1945 r.

PISMO OKÓLNE
w sprawie przedstawicielstw i placówek konsularnych w Polsce.

Do Urzędów Wojewódzkich (wszystkich), i Zarządów Miejskich w Warszawie i Łodzi.

W związku z wykonaniem art. 71 ust. 3 prawa o aktach stanu cywilnego (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272 ex 1945 r.) oraz § 100 rozporządzenia wykonawczego Ministrów Administracji Publicznej i Sprawiedliwości do tegoż prawa (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 304 ex 1945 r.), Ministerstwo Administracji Publicznej przesyła, celem właściwego wykorzystania, spis placówek dyplomatycznych konsularnych państw obcych w Polsce:

1. Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich		w Warszawie, ul. Wileńska 13
2. Stanów Zjednoczonych A.P.	„	Hotel Polonia
3. Belgii	„	„ „
4. Danii	„	„ „
5. Francji	„	ul. Zakopiańska 90
6. Anglii	„	Hotel Polonia
7. Luxemburga	„	„ „
8. Szwecji	„	„ „
9. Czechosłowacji	„	„ „
10. Jugosławii	„	ul. Aldony 18
11. Norwegii	„	Hotel Polonia
12. Włoch	„	„ „
13. Finlandii	„	„ „

Ambasada Francuska reprezentuje interesy państwa trzeciego, a mianowicie Szwajcarii.

Na obszarze Gdyni i Gdańska uzyskał exequatur Rządu Polskiego konsul szwedzki, p. Einar Rolf Ytterberg.

(—) *J. Pokrzywnicki*, Naczelnik Wydziału

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
— Wydział Ogólny —
L. dz. Og. 42/c/9/45. Katowice, dnia 4. stycznia 1946 r.

w sprawie przedstawicielstw i placówek konsularnych w Polsce.

Ob. Ob. Naczelnikom Wydziałów, Kierownikowi Oddziału Personalnego, Woj. Insp. Odszkodowań Wojennych, Woj. Inspektorat Pożarnictwa, Starostom Powiatowym i Grodzkim, Prezydentom miast wydzielonych

do wiadomości i wykorzystania.

Ob. Starostowie podadzą spis placówek dyplomatycznych i konsularnych państw obcych w Polsce do wiadomości urzędom stanu cywilnego w podległych sobie powiatach.

Za Wojewodę:
(—) Dr *Wierzbiański*, Naczelnik Wydz. Ogólnego

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIA SĄDOWE

PREZES SĄDU OKRĘGOWGO
w Katowicach
Prez.: 773/46.

W myśl § 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 27 listopada 1945 r. — Dz. U. R. P. Nr. 53, zostali powołani na ławników w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa:

1. Hałas Stanisław, Chorzów, ul. Styczyńskiego 52,
2. Kościanka Leon, Chorzów, ul. Bałtycka 5,
3. Myrcik Józef, Łagiewniki, ul. Sienkiewicza 62,
4. Halek Jan, Chorzów, ul. Lompy 20,
5. Pluta Dominik, Chorzów, ul. 3-go Maja 9,
6. Hadula Józef, Chorzów, ul. Lompy 19,
7. Kobyłka Jan, Chorzów, Plac Matejki 1,
8. Polowczyk Antoni, Chorzów, ul. Kordeckiego 7 a,
9. Dylla Karol, Chorzów-Batory, ul. Czerwonej Armii 106,
10. Skóra Edward, Chorzów, ul. Dombka 5,
11. Wojda Antoni, Chorzów, ul. Cicha 5,
12. Moszner Gabriel, Chorzów, ul. Szopena 14,
13. Wolny Stanisław, Chorzów, ul. Sobieskiego 14.

21/P

PREZES SĄDU OKRĘGOWEGO
w Katowicach.

W myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 27 listopada 1945 r. Dz. U. R. P. Nr. 53 zostali powołani na ławników w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa:

1. Świeykowski Zdzisław, Katowice, ul. Pierackiego 8,
2. Mistelska Maria, Katowice, ul. Mielęckiego 6,
3. Pasternak Michał, Katowice, ul. Stawowa 3,
4. Jakubski Stanisław, Katowice, ul. Poniatowskiego 29,
5. Okoń Augustyn, Katowice-Dąb, ul. Dębowa 77,
6. Więckowicz Włodzimierz, Katowice, ul. Katowicka 41,
7. Morawski Kazimierz, Katowice, ul. Wandy 46,
8. Polak Wiktor, Katowice, ul. Wojewódzka 24,
9. Kopel Szczepan, Katowice, ul. Warszawska 11,
10. Król Ignacy, Katowice, ul. Ligonia 6,
11. Wołek Józef, Katowice, ul. Powstańców 26,
12. Sloderbach Karol, Katowice, ul. Plebiscytowa 28,
13. inż. Chlebiński Michał, Katowice, ul. Młyńska 11,
14. inż. Szymański Filip, Katowice, ul. Andrzeja 7,
15. Cichy Stanisław, Sosnowiec, ul. Dańdowska 68.

Nr. 22/P.

Prezes Sądu Okręgowego
w Katowicach

W myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 27. listopada 1945 r. — Dz. U. R. P. Nr. 53, zostali powołani na ławników w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa:

1. Skrzypulec Jakub, Tarnowskie Góry, ul. Górnicza 11,
2. Pękaty Andrzej, Miasteczko Śl., ul. Dworcowa 11,
3. Cieślik Rafał, Boruszowice Nr. 102,
4. Jurczyk Paweł, Bobrowniki Śl., Kościelna 4,
5. Dziembała Roman, Radzionków, ul. Nowoszkolna 3,
6. Walisko Wilhelm, Repty Śl., ul. Kościelna,

7. Matejczyk Augustyn, Tarnowice Stare, ul. Tarnogórska 27,
8. Czerny Karol, Tarnowskie-Góry, ul. Józefa Cebuli,
9. Konieczna Emilia, Tarnowskie-Góry, Rynek 9,
10. Zielnik Paweł, Strzybnica, ul. Wyzwolenie 74.

(PAP) 24/P

Prezes Sądu Okręgowego w Katowicach

W myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 27. listopada 1945 r. — Dz. U. R. P. Nr. 53, zostali powołani na ławników w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa:

1. Biały Jerzy, Rybnik, ul. Gener. Zawadzkiego 13,
2. Gunia Stefan, Rybnik, ul. Zamkowa 5,
3. Błaszczok Jan, Rydułtowy,
4. Sroka Jan, Rybnik, Rynek 13,
5. Resner Ryszard, Kamień p/Rz.,
6. Dzięga Tadeusz, Rybnik, Starostwo,
7. Motyka Franciszek, Rybnik, Zgrzebnio 73,
8. Pawełek Ignacy, Rybnik, ul. Mikołowska 41,
9. Mokry Aloizy, Krzyżkowice, ul. Wysoka 24,
10. Wojaczek Franciszek, Jejkowice, ul. Główna 39.

(PAP) 23/P

Prezes Sądu Okręgowego w Katowicach

W myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 27. listopada 1945 r. — Dz. U. R. P. Nr. 53, zostali powołani na ławników w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa:

1. Włodarczyk Janusz, Pszczyna, ul. Głowackiego 1,
2. Herter Zygmunt, Pszczyna, ul. Kopernika 18,
3. Cieślewska Wacława, Pszczyna, ul. Kopernika 18,
4. Brudys Emil, w Łaziskach Górnych, Kopalnia Waleska,
5. Żołna Paweł, w Wesołej, pow. Pszczyna,
6. Jonkisz Józef, w Wesołej, ul. Imielińska 27,
7. Garbocz Jan, w Wiśle Wilkiej, pow. Pszczyna,
8. Maślorz Franciszek, w Hołdunowie, ul. Swiniowy 7,
9. Marchewka Julian, w Pszczynie, Rynek 18.

(PAP) 25/P

PRZETARGI PUBLICZNE

Katowice, dnia 10 stycznia 1946 r.

PRZETARG
na wykonanie godeł i tablic z napisami dla władz i urzędów.

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski w Katowicach rozpisuje niniejszym przetarg publiczny na wykonanie dla budynków urzędowych władz i urzędów państwowych zespolonych:

1) 32 szt. godeł państwowych w wykonaniu owalnym, o wymiarach 40/50 cm., w czterech kolorach o powierzchni około 1550 cm² każde,
2) 32 szt. tablic emaliowanych dla władz i urzędów (biały brzeg i biały napis na czerwonym tle).

Oferty w kopertach zalakowanych z napisem „Przetarg na wykonanie godeł i tablic" składać należy w kancelarii Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Urzędu Wojewódzkiego Śl.-Dąbr. w Katowicach, pokój Nr 355, do dnia 5 lutego 1946 r., godz. 9-tej.

Otwarcie i rozpatrzenie ofert nastąpi w dniu *5 lutego 1946 r. o godz. 11-tej* w gmachu Urzędu Wojewódzkiego Śl.-Dąbr., pokój Nr 360.

W ofercie podać należy cenę jednostkową oddzielnie za godła państwowe i oddzielnie za tablice, przyczym przy oferowaniu ceny za tablice należy podać cenę za 1 cm².

Informacji dot. bliższych szczegółów przedmiotu przetargu udziela się w gmachu Urzędu Wojewódzkiego Śl.-Dąbr., pokój Nr 359.

Za Wojewodę:
(—) *Piechaczek*, Naczelnik Wydziału

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski rozpisuje
przetarg pisemny nieograniczony:

1) na budowę mostu półstałego nad rzeką Wisłą w Bieruniu Nowym, w km 61,400 drogi państwowej Gliwice—Oświęcim,
2) na rozbiórkę mostu żelbetonowego łukowego nad kanałem odrzańskim w Raciborzu w km. 3,075 drogi państwowej Raciborz—Rybnik,
3) na rozbiórkę mostu stalowego trójprzęsłowego nad rzeką Odrą w Chrapkowicach (pow. Opole) w km. 0,800 drogi wojewódzkiej Chrapkowice—Strzelce,
4) na rozbiórkę mostu stalowego nad rzeką Nysą w Czerwcu (pow. Nysa), w ciągu drogi powiatowej Nysa—Jasienica Dolna.

Oferty należy składać na każdy most osobno w zalakowanych kopertach zaopatrzonych odpowiednim napisem w terminie do dnia **26 lutego 1946 r.**, do godz. 12 — w kancelarii Wydziału Komunikacyjnego, gmach Urzędu Wojewódzkiego pokój 518 w Katowicach.

Otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu o godz. 12.15.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie prawo wyboru oferenta, niezależnie od wysokości sumy oferowanej, prawo wyłączenia niektórych kategorii robót, względnie ich podziału pomiędzy kilku oferentów oraz prawo unieważnienia przetargu w całości lub częściowo bez podania powodów.

Do oferty należy dołączyć dowód na wpłacone wadium w wysokości $1^1/_2\%$ (półtora procent) oferowanej sumy.

Formularze ofertowe można nabywać w kancelarii Wydziału Komunikacyjnego, gmach Urzędu Wojewódzkiego, pokój 518 w Katowicach w cenie zł 100 za komplet. Tam też można zaznajomić się z „Ogólnymi warunkami dostaw . . . " oraz uzyskać potrzebne informacje w związku z ogłoszonym przetargiem.

Za Wojewodę:
(Dr inż. St. Kaufman)
Naczelnik Wydziału

OGŁOSZENIE PRZETARGU.

Powiatowy Zarząd Drogowy w Niemodlinie ogłasza niniejszym przetarg ograniczony na budowę mostu drewnianego na rzece Ścinawie w km. 5.450 w ciągu drogi powiatowej Jazowice—Szydłów na dzień 25 lutego 1946 r. o godz. 12-tej. Zapoznanie się z projektem mostu, jako też ślepe kosztorysy do oglądnięcia względnie do nabycia w biurze P. Z. D. w Niemodlinie.

Kierownik Powiatowego Zarządu Drogowego.

ZAMKNIĘCIE DROGI

Powiatowy Zarząd Drogowy w Tarnowskich Górach wobec budowy mostu na rzece Brynicy w Bizji, zamyka drogę wojewódzką Ostrożnica—Bizja—Siewierz.

Objazd do Siewierza z Kozłowej Góry przez Józefkę —Dobieszowice—Siemonię—Celiny.

Czas zamknięcia drogi: od 22 lutego 1946 r. na okres dwóch miesięcy.

Kierownik Pow. Zarządu Drogowego
(PAP) (—) Inż. Jan Czerwiński

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną wystawioną przez Rejonową Komendę Uzupełnień Nowy Sącz na nazwisko *Golonka Jan*, zamieszkały Młynno, gmina Limanowa-Wieś, powiat Limanowa. **244**

Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą wystawioną w 1940 roku przez Starostwo Miechów, legitymację służbową wystawioną przez Inspektorat Szkolny Chorzów, oraz świadectwa szkolne na nazwisko *Grzywnowicz Helena*, Chorzów, Św. Jacka 10. **246**

Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą wystawioną przez Starostwo Powiatowe w Jaśle na nazwisko Zofia Nartowska zamieszkała w Katowicach, Kopernika 14 m. 3. 248

Unieważnia się zagubione zaświadczenie rejestracji ciągnika marki „Lene" nr Pr. 68525 wystawione przez Państwowy Urząd Samochodwy Warszawa, na Młyn Parowy Wodzisław pow. Rybnik. 249

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową wystawioną przez Centralny Zarząd Przemysłu Węglowego w Katowicach na nazwisko Balsam Antonina, Klimontów, Browarna 131. 251

Unieważnia się zgubione dokumenty samochodu osobowego marki D. K. W. Nr. P. R. 7180, nr. silnika 547-758, nr. podwozia 281 500 wystawione przez Wojewódzki Urząd Samochodowy Katowice na Administrację „Gazety Robotniczej" w Katowicach, Jana 10. 252

Unieważnia się zagubione zaświadczenia numerów próbnych: Nr. PR. 67395 na samochód osobowy „Hansa", Nr. PR. 68578 na samochód osobowy „Wanderer" oraz Nr. PR. 66947 na samochód półciężarowy „Tempo", wystawione przez Wojewódzki Urząd Samochodowy Katowice, na Państwowy Urząd Repatriacyjny w Katowicach. 255

Unieważnia się zgubione dokumenty samochodu Nr. P. R. 7122 wystawione przez Wojewódzki Urząd Samochodowy Katowice na Fabrykę Cukru „Opolanka" Opole, Rybacka 2, oraz dowody osobiste, zaświadczenie wojskowe i kartę ewakuacyjną na nazwisko *Dorociak Jan.* 253

Unieważniamy zgubione tymcz. zaświadczenie na nr. próbny 6586, wystawione przez Wojew. Urząd Samochodowy Katowice, dla samochodu osobowego DKW, nr. silnika 341 193, nr. podwozia 27155, należącego Gliw. Zjednoczeniu Przemysłu Węglowego. 254

Unieważnia się zgubioną książeczkę rejestracyjną samochodu marki „Tempo" Nr. C. 68450 wystawioną przez Wojewódzki Urząd Samochodowy Katowice na Państwowe Przedsiębiorstwo Traktorów i Maszyn Rolniczych, Stacja Będzin. 256

Unieważniam legitymację służbową wystawioną przez Centralny Zarząd Przemysłu Węglowego w Katowicach Nr. 119 na nazwisko Jerzy Mizerski. 257

Unieważnia się zgubioną legitymację Centralny Zarząd Przemysłu Węglowego w Katowicach na nazwisko Rzempiel Danuta, Katowice, Jadwigi 8. 258

Unieważnia się zagubione dokumenty rejestracyjne samochodu półciężarowego marki „Steyer" Nr. C. 65410 nr. silnika CC 1135 S wystawione przez Państwowy Urząd Samochodowy Warszawa na Przedstawiciela Ministerstwa Skarbu dla spraw celnych na okręg Śląski. 260

Unieważnia się skradzione zaświadczenie wojskowe wystawione przez Rejonową Komendę Uzupełnień Jarosław i legitymację służbową wystawioną przez Urząd Pocztowy, Katowice 2, na nazwisko Szczepanik Jan, Katowice, Moniuszki 3. 259

Unieważnia się skradzione prawo jazdy wystawione przez Wojewódzki Urząd Samochodowy na nazwisko Kazik Bernard, Chełm Wielki, pow. Pszczyna. 262

Unieważnia się zagubione w dniu 27 stycznia br. na trasie Skoczów—Wisła dokumenty samochodu „Dodge" - kartę ewidencyjną Nr. rej. C. 72047 wystawioną przez Państwowy Urząd Samochodowy w Warszawie na firmę Wytwórnia Wagonów i Mostów w Chorzowie, ul. Hutnicza nr 7. 264

Zgłaszamy zaginięcie niżej podanych motocykli należących do Zjednoczenia Przemysłu Węglowego w Zabrzu, oraz dokumentów rejestracyjnych wydanych przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach: 1. DKW nr. rej. M-67213, nr. sil. 702317, 2. DKW nr. rej. M-67214, nr. sil. 194490, 3. BMW nr. rej. M-67215, nr. sil. 51146, 4. Ardie nr. rej. M-67840, nr. sil. 139965. 263

Unieważnia się zagubione zaświadczenia, na samochód ciężarowy marki „Unic" Nr. Pr. 6860 oraz ciągnika marki „Normag" Nr. Pr. 7056 wystawione przez Wojewódzki Urząd Samochodowy Katowice na Biuro Ekspedycyjno-Transportowe „Transplat", Katowice, Dyrekcyjna 6. 267

Unieważniam skradzoną legitymację służbową Nr 47 Wojewódzkiego Urzędu Propagandy Katowice na nazwisko Kunert Janina. 282

Unieważnia się zgubione prawo jazdy, „kennkartę", wystawioną przez Zarząd Gminny Michałkowice oraz deklarację wierności na nazwisko *Ptok Józef,* zamieszkały Michałkowice, Kościelna 55. 268

Unieważnia się zaświadczenie na Nr. Pr. 6955 samochodu ciężarowego marki „Opel-Blitz" wystawione przez Wojewódzki Urząd Samochodowy Katowice na Śląskie Zakłady Mleczarskie Katowice, Dąbrowskiego 6. 269

Unieważnia się skradzione zaświadczenie rejestracyjne na Nr. Pr. 7272 samochodu osobowego „Opel" wystawione przez Wojewódzki Urząd Samochodowy Katowice na firmę „Społem" Katowice, Sokolska 8. 270

Niniejszym unieważnia się zgubione zaświadczenie rejestracyjne wydane dnia 22. ub. m. przez Wojewódzki Urząd Samochodowy w Katowicach na samochód osobowy marki „Fiat 508" nr. próbny 7257 dla firmy *T. Karwat — Żelazo i Metale,* Katowice, Słowackiego 18. 271

Unieważnia się skradzione prawo jazdy na wszelkie pojazdy mechaniczne oraz dowód rejestracyjny samochodu ciężarowego „Fiat" Nr. C-67587 wystawione przez Wojewódzki Urząd Samochodowy Katowice na Bielskie Koleje Elektryczne, Bielsko, Partyzantów 64. 272

Unieważnia się skradzione zaświadczenie rejestracyjne samochodu ciężarowego „Chevrolet" Nr. Pr. 69375 wystawione przez Powiatowy Urząd Samochodowy Bielsko na Gminną Spółdzielnię „Samopomocy Chłopskiej" w Ligocie pow. Bielsko. 273

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową wystawioną przez Centralny Zarząd Przemysłu Węglowego w Katowicach na nazwisko *Trzensich Erna,* Chorzów, Katowicka 9. 274

Unieważnia się prawo jazdy wystawione przez Wojewódzki Urząd Samochodowy Katowice, zaświadczenie wojskowe wystawione przez Rejonową Komendę Uzupełnień Katowice, Deklarację Wierności wystawioną przez Sąd Grodzki w Chorzowie, świadectwo Czeladnicze wystawione przez Izbę Rzemieślniczą Katowice oraz świadectwo Szkoły Zawodowej z 1935 r. na nazwisko *Böhm* Paweł zamieszkały w Chorzowie II, ul. Styczyńskiego 1. 275

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu „Buick" Nr. C. 65523 wystawioną przez Państwowy Urząd Samochodowy Warszawa na Miejską Zawodową Straż Pożarn. Katowice. 276

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Urz. Wojew. Śl.-Dabr., ul. Jagiellońska 25, I. pok. 244. tel. wewn. 444 i 452. *ZA REDAKCJĘ: Dr. Piotr Bałowski.*

PRENUMERATA: Roczna 360,— zł, półroczna 180,— zł, kwartalna 90,— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 4,— zł, druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 2 zł, najmniejsze ogłoszenie w tym dziale 20 zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 16,— zł.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1, (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego), Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54

R 9252